

Quldashev PARDAEV,
*Alisher Navoiy nomidagi Toshkent davlat o'zbek
 tili va adabiyoti universiteti*
O'zbek adabiyoti tarixi kafedrasasi professori
E-mail:kuldashparda@mail.ru
Tel: 90 937-65-86

ToshDUTAU dotsenti, fil.f.d. Shermuhammad Amonov taqrizi asosida

LITERARY ENVIRONMENT IN KOKAND AND METHODOLOGY OF THE STUDY OF MUKIMI'S CREATIVE WORKS

Annotation

The Kokand literary environment of the late 19th - early 20th centuries and Mukimi's work are studied on the basis of theoretical and methodological provisions. Comparing the current text of the works of Mohammad Aminhoja Mukimi with handwriting bayaz of poet do not correspond to the original. Because of the ideology of Soviet Union poet's poems on the religious and mystical nature have been amended and shortened. Strong social critical verses in the texts of comedic works of poet were also dropped down. As a result, the edited work was interpreted against the essence.

Key words: poet, interpretation, line, gazelle, stophe, editing, literary environment, edition, manuscript, poems, satirical, style.

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ИЗУЧЕНИЯ ЛИТЕРАТУРНОЙ СРЕДЫ КОКАНА И ТВОРЧЕСТВА МУКИМИ

Аннотация

Кокандская литературная среда конца XIX - начала XX веков и творчество Мукими изучены на основе теоретико-методологических положений. Постраничие в произведениях Мухамада Аминходжа Мукимий с его рукописий и с реальной работе наблюдалась несовпадения. Поэтому что времена советского союза по идеологическим вопросам написана была писателем стихотворение пришло отредактировать. В сатирических произведениях была указана писателем отредактированное моментом пришло сократит. В результате отредактированное произведение непривлекло в общих смыслах. **Ключевые слова:** Сатира, редактирование, интерпретация, рукопись, газель, редакция, поэт, строка, строфа, литература, стихотворение, стиль.

QO'QON ADABIY MUHITI VA MUQIMIY IJODINI O'RGANISHNING METODOLOGIK ASOSLARI

Annotatsiya

XIX asr oxiri – XX asr boshlari Qo'qon adabiy muhiti va Muqimiy ijodi nazariy-metodologik tamoyillar asosida tadqiq qilingan. Muhammad Aminxo'ja Muqimiy asarlarining nashrlari matnini shoir dastxat bayozlari bilan qiyoslaganda, aksariyat she'riy asarlar matni asliyatga muvofiq emasligi aniqlangan. Chunki sho'ro davri mafkurasi talabidan kelib chiqib, shoirning diniytasavvufiy mavzudagi she'rlari tahrirga uchrab, qisqartirilgani, hajviy asarlar matnidagi kuchli ijtimoiy tanqidiy bayt va bandlar ham tushirib qoldirilgani, natijada, tahrir qilingan asarlar mazmun-mohiyatga zid talqin qilini dalillangan.

Kalit so'zlar: Satira,nashr, shoir, misra, bayt, adabiy muhit, uslub, talqin, tahrir, qo'lyozma, g'azal, she'r.

Kirish. Milliy adabiyotimiz tarixida XIX asr oxiri – XX asr boshlari Qo'qon adabiy muhiti ijodkorlari adabiy merosi alohida ahamiyatga ega. Ushbu adabiy muhit namoyandalari ijodini o'zbek matnshunosligi mezonlari asosida xolis va ilmiy asosda o'rganish dolzarb vazifalardandir. Prezidentimizning 2017 yil 24 maydag'i PQ-2995-soni "Qadimiy yozma manbalarni saqlash, tadqiq va targ'ib qilish tizimini yanada takomillashtirish chora-tadbirlari to'g'risida"gi qarorida belgilanganidek: "...tarixiy-madanjiy merosimiz namunalarini har tomonlama chuqur o'rganish, buyuk alloma va mutafakkirlarimizning jahon ilmfani va sivilizatsiyasi rivojiga qo'shgan beqiyos hissasini targ'ib etish, shu asosda yurdoshlarimiz, avvalo, yosh avlodimizni xalqimizning buyuk ma'naviy merosiga hurmat, ona yurtimizga mehr va sadoqat ruhida tarbiyalashga qaratilgan ishlarning natijadorligini tubdan oshirish" yechimini kutayotgan muammolardandir. Muqimiy she'riyati qo'lyozmalarini qiyosiy-matniy o'rganish va unda jamlangan nazmiy asarlarni matnshunoslik va adabiy manbashunoslik erishgan bugungi yutuqlar asosida qayta tadqiq qilish zarurati mavjud. Muqimiyning katta hajmdagi lirik va hajviy asarlar turlicha talqin etib keleng'an. Bu talqinlar aksar hollarda matn mohiyatidan uzoq bo'lgani, muayyan tor qoliplarga asoslanganini ham ta'kidlash mumkin. Shunga ko'ra, shoir nazmiy asarlar misolda matn talqinini masalasini metodologik asosda o'rganishga katta ehtiyoj bor. Bu esa, ushbu maqola mavzusining dolzarb ekani tasdig'idir.

Tadqiqot metodologiyasi. Adabiy merosni o'rganish borasida Prezident Sh.Mirziyoev asarlaridagi metodologik ahamiyatga molik qarashlar, adabiy manbashunoslik va matnshunoslik hamda adabiyotshunoslik sohasida o'zbek olimlarining, g'arb va sharq tadqiqotchilarining ko'p asrlik tajribalari tadqiqot uchun metodologik asos vazifasini bajardi. Ishda adabiyotshunoslikda sinalgan, bu sohadagi ilmiy tadqiqotlarda yuqori natija berib kelayotgan, biografik, qiyosiy-tarixiy, germenevistik metodlardan foydalananildi.

Tahlil va natijalar. XIX asr oxiri – XX asr boshlari Qo'qon adabiy muhiti va Muqimiy ijodini o'rganish maqsadini amalga oshirishda metodologik asos vazifasini o'tovchi tamoyillarni quyidagicha belgilash maqsadga muvofiq, deb o'yaymiz:

- 1.Ijadkor va u yashagan ijtimoiy-tarixiy muhitning o'zaro munosabatini haqqoniy belgilash.
- 2.Adabiy merosi o'rganilayotgan ijodkor dunyoqarashini baholashda mezonning to'g'ri tanlanishi.
- 3.Adabiy manbadagi talqinlarning asliyatga muvofiqligi.
- 4.Ijadkor asarlarining bugungi globallashuv davridagi adabiy-estetik tafakkur takomiliga ta'siri.

Tabiiyki, ushbu tamoyillar nisbiy xarakterga ega va ilmiy haqiqatni to'liq qamrab olishni da'vo qilmaydi. Agar muayyan yangi ilmiy xulosalarga olib kela olsa, ular o'z oldiga qo'yilgan vazifani ado etgan bo'ladi. Ularni birma-bir tahlil etishga harakat qilamiz.

Ijadkor va u yashagan ijtimoiy-tarixiy muhitning o'zaro munosabatini haqqoniy belgilash. Muhammad Aminxo'ja Muqimiy va XIX asr oxiri – XX asr boshlari Qo'qon ijtimoiy-tarixiy muhiti masalasi shu paytgacha xolis va mufassal o'rganilgan, deyish qiyin. Sho'ro davridagi tadqiqotlarda bu mavzuga o'sha davr hukmron mafkurasi talablari asosida

yondashilgan va Muqimiy demokratik adabiyot vakili sifatida isyonkor shoir o‘larqoq talqin etilgan. Uning hajviy asarlari ham adabiy-estetik qonuniyatlar asosida emas, sinfiy-mafkuraviy asosda baholangan. Mustaqillik zamonda yaratilgan “Milliy uyg‘onish davri o‘zbek adabiyoti” darsligida shoir adabiy merozi nisbatan xolis ilmiy yoritilgan, deyish mumkin. Professor Begali Qosimov shoir va ijtimoiy muhit munosabatlari masalasiga quyidagicha munosabat bildiradi: “Shoirlardan Muqimiy, bir tomonidan, mumtoz adabiyotimizdag‘ eng yaxshi an‘analarni davom ettirdi. Ikkinchchi yoqdan, rus istilosini tufayli ijtimoiy hayotda kechayotgan o‘zgarishlarni adabiyotga olib kirdi. Masalan, zavod-fabrikalar ishga tushib, ishchilar sinfining maydonga chiqishi, tili, dini, urf-udumlari, hatto hayot tarzi keskin farq qiluvchi Yevropaning Turkistonga krib kelishi va buning mahalliy xalqqa, uning turmushiga yetkazgan ta’siri, yevropalashuv tomon qo‘yilgan qadamlarning yaxshi-yomon jihatlari tahibili ilk daf‘a Muqimiy ijodida aks etdi. Muqimiy yangilana boshlagan adabiyotning g‘oya va mazmunigagina emas, shaklu ifodalariga ham ma’lum yangiliklar kiritdi. Hajvg‘a alohida e’tibor berdi. Ijtimoiy fikrga, jamiyat tanqidiga maxsus diqqatni qaratdi”[1]. Shunga qaramay, darslik mualliflari: “Shoir bosib o‘tgan murakkab ijodi yo‘l va uning sermazmun adabiy merozinu mustaqillik, Millat va Vatan manfaatlari nuqtai nazaridan qayta ko‘zdan kechirish va xulosalar chiqarishga ehtiyoj bor”ligini alohida ta’kidlaydi. Bunday deyilishi zamirida yetarli asoslar bor. Negaki, Muqimiy asarlарining matnlari ustida maxsus tadqiqotlar olib borilishi zarurligi, asliyatga muvofiq matnga ega bo‘lmay turib, ishonchli ilmiy xulosalar chiqarish imkonsiz ekani ham bu fikrni tasdiqlaydi. “Milliy uyg‘onish davri o‘zbek adabiyoti” darsligining ancha puxta yozilganini ta’kidlagan professor Muhammadjon Imomnazarov: “Ammo, to‘g‘risini aytganda, kitobdagi “Muqimiy” maqolasi “Furqat” va “Muhyi Xo‘qandiy” maqolalariga nisbatan ancha “vazni yengilroq” tuyuladi. Mazmun jihatdan ham Muqimiy haqidagi maqolada biror yangilik sezilmaydi” [2], deya munosabat bildiradi. Bu munozalar shunchaki paydo bo‘lgan emas. Haqiqatan, Muqimiy adabiy merozi, shoir shaxsi va u yashagan ijtimoiy-tarixiy muhit munosabatlari yangicha asoslarda yoritilishi – zamon talabi.

Yuqoridagi ilmiy qarashlar ham ijodkor va u yashagan ijtimoiy-tarixiy muhitning o‘zaro munosabatini haqqoniy belgilash nechog‘liq zarur ekanini ko‘rsatib turibdi. Zero, Muqimiy o‘z asarlari o‘sha davr ijtimoiy-siyosiy hayotiga faol munosabat bildirdi. Turkistonda Rusiya joriy etgan saylov tizimi jamiyat hayotini izdan chiqargani, poraxo‘rlikni avj oldirgani haqida yozdi. Ta’rix janriga oid “Tarixi favti noibi Toshkandiy” asarida asli xo‘qandlik bo‘lsa-da, Toshkentning ko‘zga ko‘ringan oqsoqollaridan sanalgan, biroq mustamlakachilarga qarshi bosh ko‘targani uchun sudlanib, surgun qilingan In‘omxo‘ja Umryoxo‘jaevning o‘limini shahidlik deya baholaydi. Hajviy asarlarda o‘z shaxsiy manfaatini Vatan va millat taqdirdidan ustun qo‘ygan mahalliy amaldorlarning kirdikorlarini ayovsiz fosh etadi. Shu bois Muqimiydek o‘z davrining atoqli namoyandasini adabiy merozinu tadqiq qilishda shoirning o‘sha davr ijtimoiy-siyosiy muhiti bilan munosabatlarini haqqoniy belgilash muhim ilmiy xulosalarga olib kelishi tayin.

Adabiy merozi o‘rganilayotgan ijodkor dunyoqarashini baholashda mezonning to‘g‘ri tanlanishi. Metodologik ahamiyatga ega bo‘lgan bu masala XIX asr oxiri – XX asr boshlarida yashab ijod etgan barcha ma’rifatparvarlar adabiy merozinu tadqiq etishda muhim o‘rin tutadi. Muqimiy dunyoqarashi zamondosh shoiru adiblar tomonidan munosib baholangan. Husaynquli Muhsiniyning “Qasida hozo bajihati Muhammad Aminxo‘ja Muqimiy” sarlavhal qasidasi, Kamina, Yoriy, Maylaviy Yo‘ldosh, Sulaymonquli Rojiy va Oshiq Maxdum O’shiyning qasida, marsiya, ta’rix janrlaridagi she’rlarida Muqimiy dunyoqarashi badiiy lavhalarida yoritilgan. Zufarxon Javhariyning “Guzorishi holi Muqimiy Farg‘oniy” manzumasi ham shoirga berilgan munosib baho, deyish mumkin. “Ayniqsa, Muhsiniyning qasidasi shoir hayotligi davrida bitilgani bilan alohida ahamiyat kasb etadi. U Muhsiniyning 1897 yilda tasnif etilgan “Ilk devon”ining 80^{ab}-varaqlaridan o‘rin olgan. Zamonasidagi ahli donish va ahli fazl orasida Muqimiy qanchalik hurmat-e’tibor qozonganasi qasidaning quyidagi misralarida yaqqol bayon qilingan:

*Zubdai davron Xo‘qand ichra xud yakto Muqim,
Ahli donishlar ichinda rutsasi a‘lo Muqim.*

*Fitratu fazlu balog‘at bo‘lg‘usidur shunchalar,
Ko‘rmadi gardun seningdek shoire aslo, Muqim”* [3].

Kamina taxallusli shoir ham Farg‘ona shuarosini ta’rif-tavsif eta turib, Muqimiyning ilmu ma’rifatdagi darajasi xususida mana bunduy yozadi:

*Muqimiy ilmi holda, ham yona ilmi qolda,
Maskanlari Xo‘qandda Hazratning madrasasasi... [4].*

Oshiq Maxdum Muqimiyning “Qil” radifi g‘azaliga nazira qilib, yetti baytli g‘azalida, Ollohdan Muqimiy oxiratini obod etishni so‘raydi:

*Muqimiy turbatini o‘z tajallling birla tobon qil,
Jamoling ko‘rsatib, jannat ichinda shodu xandon qil.
Bahaqqi surai “Yosin” u “Toho”, hurmati “Qur‘on”,
Sochib boroni rahmat ravzai pokin gulsiton qil.
Hamisha hamdu na’t aytur edi ummidi jannatda,
Ko‘rarman deb jamolingni, anga husnung namoyon qil.
Duoyi Oshiqingni ayla maqbuling, Xudovando,
Muqimiy hamdamin mahshar kunida Shohimardon qil... [5].*

Ma’lumki, N.Ostromov Muqimiy biografiyasini to‘ldirgan holda 1907 yilda “Devoni Muqimiy” nomli kichik bir to‘plam nashr ettirgan[6]. To‘plamda Muqimiyning turli janrlarga oid she’riy asarlari va N.Ostromov so‘ngso‘zi berilgan. Unda shoir shaxsiyati va faoliyatি borasida ma’lumot uchraydi.

Professor G‘ulom Karimov mazkuz maqoladagi fikrlarga davr taqozosizi bilan quyidagicha mulohaza bildiradi: “...N.Ostromovning bergan bahosiga qaraganda, Muqimiy “Qalandarona umrini o‘tkarmoqni lozim” topib, tarki dunyo qilgan, darveshlik tariqatini qabul etgan kishidir... Bunday biryoqlama, ochiqdan-ochiq uydirmadan iborat bo‘lgan xarakteristika, shubhasiz, N.Ostromov singari burjua olimlarning kayfiyatiga juda mos, hukmron doiralarining manfaatiga esa muvofiq edi” [7].

Aslida esa N.Ostromov maqolasidagi mulohazalar haqiqatga yaqin edi. Buni ikki asosga ko‘ra izohlash mumkin: birinchidan, Muqimiy Qo‘qondagi “Hazrat” madrasasida umrining oxirigacha yashab, u yerda shar‘iy ilmlarni komil darajada egallagan. Bundan tashqari, yuqoridaq xabarda uning tasavvufda maqomga erishgani borasida ham ishora uchraydi. Ikkinchidan, keyingi tadqiqotlardan ma’lum bo‘lishicha, shoir dunyoparastlikdan parhez qilgan. Dunyo hoyu-havaslariga berilmashlik g‘oyalarini bilan sug‘orilgan diniy-tasavvufiy asarlari yozgan. Manbalardan shoirning ushbu yo‘nalishdagi asarlari topilishi ham bu fikrni tasdiqlaydi.

Shoирning o‘з асарлари ва у хақдаги ўуқорода тилга олинган мағололар shoирнинг дунёоқараши хақида яъқвол тасаввур беради. Муқими дунёоқарашини белгилашда мезонни то‘ғири танлаш, бунда ижодкорнинг исломий-тасаввүфий юмори тарзига доир манбаларга таяниш имми заруритадир.

Adabiy manbadagi talqinlarning asliyatga muvofiqligi. Adabiy матн ва унинг аслияти масаласи матншуносликда о‘рганилиши мумхим бо‘лан имми муаммоларданadir. Mumtoz ijodkorlar асарлари матнининг аслиятга мувофиглиги имми текшивур хулосаларининг хаққонилигини, назаријатдан асоси бо‘лшини та’минлагди. Jumladan, Muqimiy, Furqat, Zavqiy, Hamza singari shoirlar асарлари sho‘ро даври мағкураси талабига ко‘ра тahrir ва qisqarishlarga uchragan. Natijada noqis matnlар асосида турлича бироqlama талқинлар yuzaga kelgan. Bunday holni Muhammad Aminxo‘ja Muqimiy adabiy мероси tadqiqi jarayonida ham kuzatish mumkin.

Bunday holni Muqimiyning “Dar mazammati zamona” сарлавҳали ijtimoiy-siyosiy mavzudagi she’ri misolida ham kuzatish mumkin. O‘н yetti bayidan tarkib topgan she’ri matni Muqimiy асарлари nashrlarida o‘н baytgа keltirilgan bo‘lib, yetti bayti qisqartirilgan. Bu esa shoирнинг chor mustamlasiga bo‘лан tanqidiy qarashi yashirilishiga olib kelgan. Nashrlardan tushirib qoldirilgan she’rning ikkinchi bayti Muqimiyning 1325 raqamli dastxat bayozida (120^а – sahifa) quyidagicha keladi:

*To‘lib cherkas, qizilbosh, armanilar shahrimiz ichra,
Musulmonlar tahipo, yaxshilar ko‘zdin nihon bo‘ldi.*

Xuddi shunday holni shoирнинг “Toleim” radifli she’ri misolida ham ko‘rish mumkin. G‘azal Muqimiy асарлар to‘plamining eng so‘nggi nashrida (138-sahifa) 5 bayt bo‘lib kelsa, 7521 raqamli Muqimiy dastxat bayozining 51^а-sahifasida esa 6 bayt. Tushirib qoldirilgan misrlar quyidagicha:

*Sog‘inib Hazrat afandin ko‘rgali borsam agar,
Soate, suhbatlarin qilmas tuyassar toleim.*

Bu baytda Muqimiy Sohibzoda Hazrat afandini ko‘zda tutgan. Ma’lumki, shoир yashagan Qo‘qondagi “Hazrat” madrasasi shu kishi nomiga qurilgan. Shoир ijodini dinga qarshi qo‘yib talqin qilinganini e’tiborga olsak, bu baytning tushirib qoldirilishi sababi o‘z-o‘zidan ma’lum bo‘ladi.

Umuman, shoирнинг lirik va ijtimoiy-siyosiy mavzularidagi aksariyat асарлари matni аслиятга muvofiq emas.

Adabiy-estetik tafakkurning bugungi globallashuv davridagi ijodkor асарлари ta’siri. Muqimiyning manbalardan yangi aniqlangan aksar g‘azal va muxammalsari mohiyatan diniy-tasavvufiy g‘oyalarning badiiy talqiniga bag‘ishlangan. Ularda shoир she’rlar mazmuniga zulm va bid’atning jamiyat uchun ofat manbai ekani, adolatni ulug‘lash kabi g‘oyalarini singdirib yuborgan.

Hajv jamiyatdagi illatlarni fosh etish orqali ularni muolaja etishga qaratilgani bilan alohida ajralib turishi isbot talab qilmaydi. Boshqacha aytganda, hajv – jamiyat uchun oyna. Bu oynada yutuqlar ham, nuqsonlar ham ochiq-oydin aks etadi. Muqimiy ijodida hajvnning yetakchi o‘rin tutishi sababi shunda. Shoир hajviy асарларининг asosiy g‘oyasi zamonasidagiadolatsizliklarni, chor hukumatining milliy davlatchiligidan, azaliy qadriyatlarimizga zid siyosati mohiyatini oshib ko‘rsatish, bu orqali millatga o‘zligini anglatishdan iborat edi. Jumladan, muxammas janridagi “Darig‘o mulkimiz” сарлавҳали she’r Muqimiy асарлар to‘plamining sovet davridagi eng so‘nggi nashrida[8]. 6 band, аслиятда esa 8 band. Ikki band hukmon mafkura qolipiga muvofiq kelmagani uchun tushirib qoldirilgan. Bundan tashqari, muxammasnинг deyarli barcha bandlaridagi misrlar tahririga uchragan. Shundan so‘ngina joriy nashrlarga kiritilgan. Natijada shoирнинг chor mustamlakachilariga nisbatan tanqidiy qarashlari o‘quvchi e’tibordan chetda qolgan. Muxammasnинг birinchi bandida ayni hol kuzatiladi.

Joriy nashrlarda:

*Darig‘o, mulkimizning sohibi ahli sharor o‘lmish,
Shariat hukmi qozilar qo‘lida purg‘ubor o‘lmish,
Ba joyi amri ma‘ruf, kori munkar oshkor o‘lmish,
Hakimu olimu sohibfasohat xoru zor o‘lmish,
Bu kunda kimki iymonin sotar ul e’tibor o‘lmish.
Asliyatdan joriy imloga tabdil qilganda: [9].
Darig‘o, dini islam hokimi ahli kifor o‘lmish,
Shariat ko‘zgusikim kufr gardidin g‘ubor o‘lmish,
Ba joyi amri ma‘ruf nahyi munkar oshkor o‘lmish,
Sayid, sodotlar behurmat-u, ko‘p xoru zor o‘lmish,
Bu kunda kimki iymonin sotibdur, e’tibor o‘lmish.*

Ko‘rinadiki, she’r butunlay teskari tahrir qilingan. Natijada shoирнинг tanqidi mustamlakachilarga emas, din peshvolariga, qozi-yu boylarga qaratilgan bo‘lib qolgan. Aslida, shoирнинг maqsadi bunday bo‘lмагани ma’lum. Bu misralarda shoир “Shariat ko‘zgusikim kufr gardidin g‘ubor o‘lmish” – deya sayid, sodotlar behurmat ekanidan iztirob chekadi. Muxammasnинг keyingi bandlari ham g‘oyaviy tahrirdan o‘tkazilgan.

Umuman, muxammasnинг barcha bandlaridagi fikrlar zamonadolatsizliklari haqida. Shoир dunyoparast bo‘lmay, oxirat – uqbo g‘ами bilan yashagan komil musulmon edi. Lekin bu fikr uning tarkidunyochilikka moyil ekanini anglatmaydi. Muqimiy dunyonи emas, dunyoga muhabbatni tark etish haqida yozgan. Zero, dunyoparastlik odamni asl mohiyatidan uzoqlashtiradi.

Xulosa va takliflar. XIX аср oxiri – XX аср boshlari Qo‘qon adabiy muhitи va Muqimiy ijodini yuqoridagi tamoyillar asosida o‘rganish maqsadga muvofiqliр. Muqimiy hayoti va ijodi haqida ko‘plab tadqiqotlar yaratilgan. Afsuski, sho‘rolar davrida bajarilgani bois talqinlар biryoqlama va tendensioz xarakter kasb etdi. Shu bois Muqimiy adabiy мероси tadqiqidan avvaluning shaxs sifatidagi dunyoqarashini o‘rganishda ilk ma’lumot beruvchi manbalar tahlili muhim ilmiy qimmatga ega.

ADABIYOTLAR

1. Қосимов Б., Юсупов Ш., Долимов У. ва бошқалар. Миллий уйғониш даври ўзбек адабиёти дарслиги. –Т.: Маънавият, 2004. -Б. 31.
2. Имомназаров М. Академик Азизхон Қаюмов мактаби. – Т.: Mumtoz so‘z, 2010. -Б.131.
3. Жўрабоев О. Фитрату фазлу балоғат бўлғусидур шунчалар. //Тафаккур. 2003, 3-сон.-Б.86.
4. Мукимий ҳаёти ва ижоди. (Монография) – Т.: Адабиёт ва санъат, 1970.-Б.96.
5. Жўрабоев О. Ошиқ Маҳдум ким? // Соғлом автол учун, 2010.№8 .-Б.26.
6. “Дивани Мукимий”. Из дивана Мукими, Ферганского поэта. Издал Н.Остроумов. Т.: 1907 г.

7. Каримов F. Муқимий ҳаёти ва ижодини ўрганиш тарихидан. Ўрта Осиё Давлат университетининг илмий асарлари. Ўзбек адабиёти. Янги серия, 15 китоб. – Т.: Ўқитувчи, 1957. – Б.12.
8. Каримов F. Муқимий. Асарлар тўплами. – Т.: Fafu Fулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти, 1974.-Б.23.
9. Мадаминов А. Янги баёз, Т.: 1997, 16-бет. Бу шеър матни А.Турдиалиев хизмати билан нашр этилган “Боғ аро” номли тўпламда тузатилган (Т.: Akademnashr, 2010. – Б.243).